

der, som følge af de ændrede skattepligtsbestemmelser for andelsforeninger i lov nr. 374 af 18. maj 1994, fra og med indkomståret 1994 hhv. indkomståret 1995 overføres fra andelsbeskatning til selskabsbeskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 28 og 29

I selskabsskattelovens afsnit VII, Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser, er der i § 35 K fastsat regler for opgørelse af tab eller fortjeneste efter ejendomsavancebeskatningsloven, aktieavancebeskatningsloven, kursgevinstloven eller ligningslovens § 14 J eller § 16 E for gensidige forsikringsforeninger, der overgår til beskatning efter selskabsskattelovens § 1, nr. 5, når aktivet henholdsvis gælden er erhvervet forud for overgangsskatteåret.

Da gensidige forsikringsforeninger fortsat fremover vil kunne overgå til beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 5, skal udtrykket »overgangsskatteåret«, der er det skatteår, hvor selskabet første gang skal beskattes efter selskabsskatteloven, som konsekvens af den foreslåede afskaffelse af skatteåret, jf. lovforslagets § 1, nr. 7, erstattes af et andet udtryk.

Til nr. 30, 31 og 33

I selskabsskattelovens § 35 L, stk. 2 og 3, er fastsat overgangsregler for de andelsselskaber, der ved lov nr. 374 af 18. maj 1994 om andelsselskaber er overflyttet fra beskatning efter selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 6, til andelsbeskatning i henhold til selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3.

I disse regler er det for at fastholde ophørsbeskatningen til 34 pct. fastsat, at andelsselskabet ved medregningen af indkomsten skal gange beløbet med 2,3.

Det er endvidere fastsat, at ophørsbeskatningen vedrørende fast ejendom, genvundne afskrivninger først indtræder, når aktivet afhændes af andelsforeningen. For disse aktiver udskydes beskatningen således til afståelsestidspunktet.

Den gældende affattelse af bestemmelserne er ikke ganske klar, og med den foreslåede ændrede affattelse af § 35 L, stk. 2, og ophævelsen af stk. 3 tydeliggøres, at kun hvis foreningen på tidspunktet for afståelse af den faste ejendom er omfattet af selskabsskattelovens § 1, stk. 1, nr. 3, skal det skattepligtige beløb ganges med 2,3.

Til nr. 32

Den foreslåede ændring af udtrykket »skatteår« til »indkomstår« er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 7, om afskaffelse af skatteåret.

Til nr. 34 og 35

Ved lov nr. 442 af 1. juni 1994 om selskabstømnin- ger m.v. blev der fastsat regler om, at selskaber m.v., der den 1. juli 1994 eller senere omlægger indkomståret, og selskaber m.v., der den 1. juli 1994 eller senere overgår til udelukkende eller i væsentlig grad ikke at have erhvervsmæssig aktivitet, skal have et indkomstår, der udløber ved udgangen af et kvartal. I selskabsskattelovens § 36, stk. 1, blev det fastsat, at selskaber, der skal opfylde det nævnte krav, enten skal forlænge indkomståret med det løbende kvartal (gælder for selskaber med et indkomstår, der udløber i perioden 1. april – 30. december) eller forkorte indkomståret til udløb med udgangen af det forudgående kvartal (selskaber, hvis indkomstår udløber i perioden 1. januar – 30. marts).

I selskabsskattelovens § 36, stk. 2, blev samtidig fastsat, at selskaber m.v., hvis indkomstår ikke udløber i perioden 1. april – 29. juni, kan vælge at forskyde indkomstårets udløb med et kvartal i forhold til den forskydning, der ellers skal ske efter § 36, stk. 1.

Reglerne har imidlertid vist sig uhensigtsmæssige i det tilfælde, hvor et selskab m.v., der skal forlænge sit indkomstår med et løbende kvartal, ville foretrække, at indkomståret i stedet udløb ved udgangen af kalenderåret, når indkomstårets udløb alligevel skal ændres. Også for skattemyndighederne er det hensigtsmæssigt, at flest mulige selskaber m.v. har et indkomstår, der udløber ved udgangen af et kalenderår.

Det foreslås, at selskaber, hvis indkomstår udløber i perioden 1. april – 30. december, i stedet får mulighed for at forlænge indkomståret til udløb ved udgangen af enten juli eller oktober kvartal (dvs. udgangen af kalenderåret) eller at forkorte indkomståret til udløb af enten april eller juli kvartal. For selskaber, hvis indkomstår udløber i perioden 1. januar – 29. marts, foreslås det, at de kan vælge at forlænge indkomståret til udløb ved udgangen af januar kvartal.

Det foreslås samtidig at ophæve bestemmelsen i stk. 2, idet valgfriheden efter denne bestemmelse vil blive videreført efter den foreslåede affattelse af bestemmelsen i stk. 1.

Til nr. 36

Selskabsskattelovens § 39 omhandler udelukkende ophævelse af en række bestemmelser i statsskatteloven. § 39 er indsat i den oprindelige selskabsskatte- lov (lov nr. 255 af 11. juni 1960). Ophævelserne har virkning fra og med skatteåret 1962-63.

Der er ikke grund til i selskabsskatteloven fortsat at nævne ophævelse af en række bestemmelser i